

T. B. M. M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 05.03.2026
Sayı: 5862

41914

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur Özdemir GÖKTAŞ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Bir Ülkenin gerçek zenginliği ne yeraltı kaynaklarıdır ne de büyüme rakamlarıdır.

Bir Ülkenin gerçek zenginliği, çocuklarının yüzündeki gülümsemedir.

Eğer bir Ülkede çocuklar sabah okula değil de işe gidiyorsa, ellerinde kalem değil de ağır yükler varsa, hayal kurmak yerine hayatta kalma mücadelesi veriyorlarsa, orada ciddi bir adaletsizlik vardır.

Çocuk işçiliği bir “ekonomik zorunluluk” değildir.

Çocuk işçiliği bir “aile tercihi” değildir.

Çocuk işçiliği bir “kültürel mesele” değildir.

Çocuk işçiliği açık ve net biçimde bir hak ihlalidir, bir vicdan yarasıdır, bir Devlet sorumluluğudur.

Bugün binlerce çocuk; sanayide, atölyelerde, tarlalarda, sokaklarda çalışıyor. Kimi ağır makinelerin yanında, kimi kimyasal maddelerin ortasında, kimi ise sokakların insafına bırakılmış halde.

Ve biz buna alışıyoruz.

Asıl tehlike budur; ALIŞMAK.

Bir çocuğun iş kazasında hayatını kaybetmesini sıradan haber gibi okumak, bir çocuğun eğitimden kopmasını “yoksulluk gerçeği” diye geçiştirmek, bir çocuğun emeğinin sömürülmesini “aileye katkı” diye meşrulaştırmak...

İşte bu, bir toplumun en büyük çöküşüdür.

Çocuk işçiliği sadece yoksulluğun sonucu değildir.

Denetimsizliğin sonucudur.

Yetersiz sosyal politikanın sonucudur.

Eğitim sistemindeki eşitsizliğin sonucudur.

Ve en önemlisi; önceliklerin yanlış belirlenmesinin sonucudur.

Çocuk çalışıyorsa, Devlet eksiktir.

Çocuk okul yerine atölyedeyse, sistem aksıyordur. Çocuk hayal kuramıyorsa, gelecek risk altındadır.

Bir Ülke düşünün; geleceğini inşa etmesi gereken çocukları, bugünün ucuz iş gücü haline getiriliyor. Bu sadece ekonomik bir sorun değildir. Bu, nesiller arası adaletsizliktir.

Çocuk işçiliği, yoksulluğu kalıcı hale getirir, eğitimsizliği yaygınlaştırır, toplumsal eşitsizliği derinleştirir. Bugün çalışmak zorunda bırakılan her çocuk, yarının fırsat eşitsizliğinin teminatı haline gelir.

Hiçbir ekonomik kriz, hiçbir bütçe açığı, hiçbir siyasi mazeret, bir çocuğun çocukluğunu elinden almayı haklı gösteremez. Çocukluk bir haktır, eğitim bir haktır, oyun bir haktır, güvenli bir yaşam bir haktır. Bu haklar pazarlık konusu olamaz.

Çocuk işçiliğiyle mücadele; sloganlarla değil, somut politikalarla olur, denetimle olur, sosyal destekle olur, ailelerin ekonomik yükünü hafifletmekle olur, eğitime erişimi gerçekten ücretsiz ve eşit kılmakla olur.

Çocuk işçiliği, bir Ülkenin en ağır utanç tablolarından biridir. Çünkü çocuk, korunması gereken en temel değerdir. Bir toplum çocuklarını koruyamıyorsa, geleceğini koruyamaz.

Ve unutulmamalıdır: bir Ülkenin gücü, en zayıfını nasıl koruduğuyla ölçülür.

Çocuklar çalışmamalı, çocuklar korunmalı, çocuklar okumalı, çocuklar hayal kurmalı.

Çünkü çocukluk kaybedilirse, gelecek de kaybedilir.

Bu Bağlamda;

- 1) Ülkemizde “çocuk işçi olarak nitelendirilen” çalışan sayısı ne kadardır?
- 2) Son yıllarda çocuk işçi sayısındaki artışın nedenleri nelerdir?
- 3) Son 5 yılda kayıt dışı çalıştığı tespit edilen 16 yaş altı çocuk sayısı ne kadardır?
- 4) Çocuk işçilerin çalıştığı işkollarının sektörel dağılımı ne şekildedir?
- 5) Son 5 yılda kaç çocuk işçi hayatını kaybetmiştir?
- 6) Bakanlığınıza bağlı birimlerce yapılan denetimlerde son 5 yılda mevzuata aykırı şekilde çocuk işçi çalıştıran kaç işyeri tespit edilmiştir ve bu işyerlerine ne tür cezalar verilmiştir?
- 7) “Stajyerlik ve çıraklık” eğitimi kapsamında işgücüne dâhil olan çocuk işçi sayısı ne kadardır?